

KOULUTUS

Lapin Urheiluopiston julkaisu

Santasport

1976 - 2026

santasport.fi

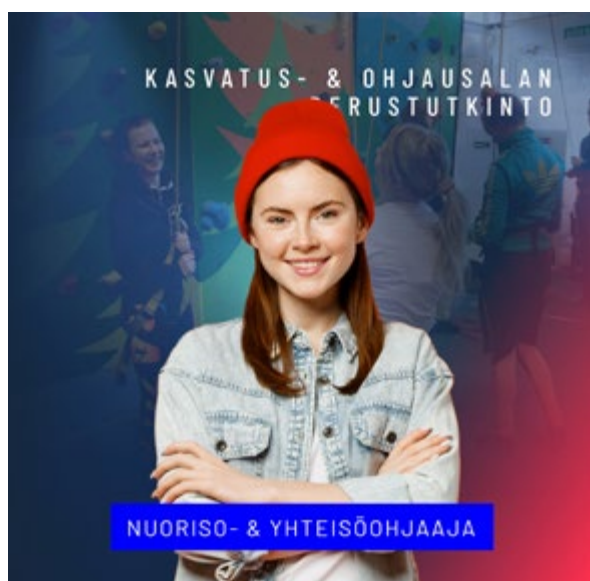
**Liikuntaneuvojat
liikkuvuusjaksolla
Thaimaassa s.4**

**700 km
tanssin
perässä s.6**

**Täällä ei
pelkästään
istuta s.12**

Urkalta ammattilaiseksi?

Valitse oma alasi!

Muokkaa
opiskelusta
oman
näköistä!

AMMATILUKIO
- Kaksoistutkinto
haltuun!

KANSAINVÄLISYYS
- Maailma kutsuu!

HUIPPU-URHEILU
- Yhdistä urheilu & opiskelu

VÄYLÄOPINNOT
- Opiskele AMK:n
väyläopintoja

YRITTÄJYYS
- Yhdistä
yrittäjyysopinnot

Korkeakouluun?
Työelämään?
Ammattitutkinto?

Miten haen opiskelemaan?

**Hae
YHTEISHAUSSA**
opintopolku.fi -kautta.

Just
peruskoulun
jälkeen

Jo toisen
asteen
paperit?

JATKUVA HAKU

Haku suoraan oppilaitokseen.
Hakulinkit löytyvät:
santasport.fi/koulutus

Anssi Kiuru opiskeli liikunnanohjauksen perustutkintoa Lapin Urheiluopistolla vuosina 2008 - 2011.

Täällä taas!

Vuoden 2007 lopulla olin ehtoopuolella aktiivisella pelaajaurallani jalkapalloilijana. Samalla olin juuri armeijasta päästyäni vannonut pyhästi, etten enää koskaan hiihdä. Syksyllä 2008 aloitin LPT-opinnot Santasport Lapin Urheiluopistolla ja hiihtämättömyyden sai heittää heti ensilumen tultua romukoppaan. Opiskeluaikana myös jalkapalloilija-minä sai eräänlaista sielunhoitoa luopumisen tuskaan, kun kurssikaverini, Ari Koski, sai myytyä minulle ajatuksen valmentajana toimimisesta.

Menin mukaan paikallisen seuran toimintaan ja suorinta tietä vastuvalmentajaksi joukkueeseen. Toisin sanoen niin syvälle kuin siinä kontekstissa oli mahdollista. Oli hienoa huomata, että opiskeluista ”Urkalla” sai päivittäin uusia näkökulmia sekä osaamisen lisäämistä valmennustoimintaan – ja päinvastoin. Sain tehtyä harjoitteluita seuralle ja tein-pä heidän toimeksiantonaan myös opinnäytetyön, kyseisen seuran ollessa toimeksiantajana. Kaksi maailmaa kättelivät toisiaan ja opiskelu mahdollisti esimerkiksi kuuden viikon opiskelijavaihdon Espanjan Valladolidissa. Mukaan opiskelusta tarttui repullinen kokemusta, osaamista, elämyksiä ja elinikäisiä ystävyyksiä, kotimaisesti ja kansainvälisesti.

Opiskelu LPT:llä jätti pysyvän jäljen. Opintojen viimeistely kovan aherruksen jälkeen oli palkitsevaa. Silloin tiesi, että todistus Lapin Urheiluopistolta on oikeastaan käyntikortti, jolla pääsee melkein mihin tahansa haluaakin, eikä tarvinnut miettiä menevänsä ”sinne, minne pääsee”. Luontaisena siirtymänä toimi Rovaniemen Ammattikorkeakoulun Fysioterapeutti (AMK) -koulutuslinja. Sinnekin opintoja seurasi jalkapallovalmennus ja polttopis-

teessä oli urheilufysioterapia. Välillä elämä kuljettaa ihmeellisiä reittejä. Kun valmistuin fysioterapeutiksi keväällä 2015, sain samoin tein työtarjouksen samalta jalkapalloseuralta, joka oli kulkenut mukana jo vuosia opiskeluiden rinnalla.

Minusta ei koskaan tullut ammattijalkapalloilijaa. Sen sijaan opiskelut ja omat valinnat ohjasivat siihen, että minusta tuli jalkapalloammattilainen. Suoritin työn ohessa lajiliiton valmentajakoulutuksia ja suoritin monenlaisia työtehtäviä turnausjärjestäjästä tutor-valmentajaksi ja kouluttajasta auton kuljettajaksi. Enpä tuolloin arvannut, että kaikella silläkin oli jonkinlainen tarkoitus. Sattumien kautta päädyin melkein viideksi vuodeksi tekemään lasten ja nuorten liikunnan aluekehittäjän työtä paikalliseen Liikunnan Aluejärjestöön. Tuossa työssä pääsin työskentelemään Lapin Urheiluopiston opiskelijoiden kanssa useassa tapahtumassa ja myös kouluttamaan heitä.

Vuoden 2023 syksyllä palasin jälleen samaan seuraan tekemään valmentajan ja koordinaattorin työtä. Sitä työtä tein syksyyn 2025 asti. Sitten tuli yksi perjantai-ilta, jolloin minulle soitettiin Lapin Urheiluopistolta. Viesti oli hyvin selvä: ”Nyt olisi opettajan töitä tarjolla. Tuletko?” Tällä hetkellä tekstiä kirjoittaa Santasport Lapin Urheiluopiston päätoiminen tuntiopettaja, entinen LPT-opiskelija ja jalkapallovalmentaja.

Kuten tuli jo sanottua, välillä elämä kuljettaa ihmeellisiä reittejä. Pidä aistisi auki, tee kovasti töitä, ole utelias ja heittäydy. Opiskelut Santasport Lapin Urheiluopistolla voivat kuljettaa Sinut tämänkaltaisille reiteille, mutta täältä saaduilla opeilla tulet pärjäämään myös itse valitsemillasi poluilla.

Kirjoittaja Anssi Kiuru, LPT08Y0

”Nyt olisi opettajan töitä tarjolla. Tuletko?”

Täydennä osaamistasi tai hanki uutta tietoa

- ✓ Koulutuksia ympäri vuoden
- ✓ Ammatillista täydennyskoulusta
- ✓ Kursseja harrastamiseen ja hyvinvointiin
- ✓ Etäopiskelumahdollisuuksia

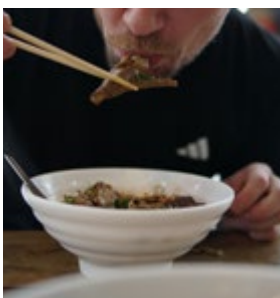
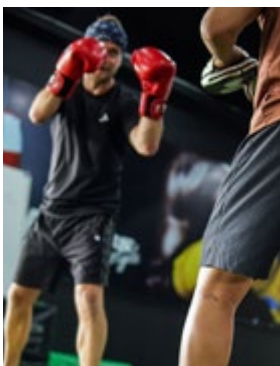
**Lapin
kesäyliopisto**

lapinkesayliopisto.fi

Joni ja Oliver osallistuivat fuksien perinteikkääseen juoksutapahtumaan.

(Kuvat Oliver Lampinen)

“

Haaveeni on muuttaa ulkomaille, todennäköisesti juuri Thaimaahan tekemään töitä liikunnan parissa. Tämä liikkuvuusjakso vain vahvisti halua tuon tavoitteen toteuttamiseen.

Joni, liikunnanohjauksen perustutkinto

Hiki tuli! Kannattiko lähteä?

Liikuntaneuvojaopiskelijat Joni & Oliver suuntasivat Thaimaan lämpöön, mitä siitä seurasi?

Joni Ruuhonen ja Oliver Lampinen vaihtoivat luokahuoneen maisemat loppuvuodesta 2025 ja suuntasivat liikkuvuusjaksolle Thaimaan Bang Saeniin. Reissun aikana kalenteri täyttyi aidos- ta tekemisestä ja uuden oppimisesta. Kaksikko pääsi tutustumaan Buraphan yliopiston liikun- tatieteellisen tiedekunnan toimintaan sekä työskentelemään paikallisen kuntosaliketjun ri- veissä. Matka tarjosi myös uutta perspektiiviä, uskomatonta ruokaa ja sitä kuuluisaa lämpöä.

Les Millsistä Muay Thaihin

Jakson aikana opiskelijat syvensivät osaamistaan mo- nipuolisesti. Les Millsin konseptit tulivat tutuiksi, minkä lisäksi ohjelmassa oli joogaa, pilatesta ja liikkuvuushar- joittelua.

Reissun loppupuolella miehet sukelsivat paikallisen kan- sallislajin, Muay Thain, maailmaan Bangsaen Fightclubil- la.

– Opimme lyönnit, potkut ja torjunnat, ja pääsimme lo- pulta myös sparrailemaan oikeiden ottelijoiden kanssa, Joni kertoo.

– Myöhemmin kannustimme samoja ottelijoita voit- toon maailman ensimmäisellä historiallisella Muay Thai -areenalla. Saimme myös nähdä backstage-alueelta, miltä valmistautuminen näyttää kulissien takaa, Oliver lisää.

Kunnioitusta ja chilin poltetta

Kulttuurierot Suomeen verrattuna olivat selkeitä, mut- ta positiivisia. Joni ja Oliver panivat merkille erityisesti paikallisten ystävällisyyden ja kunnioituksen toisiaan kohtaan.

– Emme nähneet reissun aikana ainuttakaan kärhämää tai äänenkorotusta. Negatiivisetkin asiat kerrotaan koh- teliaasti kierrellen, Joni summaa.

– Asiakkaita kohdeltiin enemmän ystävinä kuin pelkkinä asiakkaina. Lisäksi työntekijöistä huokui vahva halu olla mahdollisimman hyviä omassa työssään, Oliver kertoo.

– Ruokakulttuuri on hyvin erilaista Thaimaassa kuin Suo- messa, Joni kertoo. Ulkona syöminen on monesti hal- vempaa kuin kotikokkaus. Ravintoloita ja ruokakojujen tarjontaa on runsaasti. Joni ja Oliverkin vaihtoivat suolan ja pippurin chiliin, sitruunaruohon ja kalakastikkeeseen.

Unohtumattomia elämyksiä

Arjen vastapainona koettiin huippuhetkiä, kuten yliopis- ton fuksien perinteinen juoksutapahtuma sekä Muay Thai -otteluillat Bangkokissa.

Mieleenpainuvimmaksi kokemukseksi nousi myös vierai- lu Koh Sametin saarella, missä täydelliset kelit ja ruoka kruunasivat vapaapäivät.

Kokonaisuutena reissu oli menestys: kielitaito parani, verkostot kasvoivat ja kotiin tuomisina oli roppakaupalla ammattitaitoa.

– Oli upeaa päästä näkemään minkälaista oikea elämä on maapallon toisella puolella muuten kuin turistin näkökul- masta, koska ne ovat hyvin erilaiset, Oliver summaa.

– Paikallinen yhteisö otti meidät todella lämpimästi vastaan. Lähtisin uudestaan milloin vain, Joni toteaa.

Vapaa-ajalla Joni ja Oliver seikkailivat lähikaupun- geissa ja erilaisissa tapahtumissa, joita oli runsaasti.

Ennen kaikki oli paremmin, vai oliko?

80-luvulla valtionapujärjestelmä oli sellainen, että opisto sai valtiolta rahoitusta 80–90 % siitä summasta, josta sillä oli esittää menokuitteja. Tämä johti ravintolaostoissa siihen, että ostettiin parhaita mahdollisia raaka-aineita, mitä kaupasta sai. Ruokana oli päivittäin kyljystä ja pihviä, ja jälkiruokana tätekakkua tai muuta vastaavaa. Opistolla kävi pelkästään laadukkaan ruoan takia syömässä paljon sellaisia urheilijoita ja muitakin ihmisiä, jotka eivät harjoitelleet opistolla. Silloin nähtiin todella valtavia ruoka-annoksia ja vielä valtavampia jälkiruoka-annoksia.

Kulunvalvontajärjestelmä otettiin käyttöön vasta 2000-luvun puolivälissä. Sitä ennen kontrolli siitä, kuka missäkin kulkee ja koska, oli huomattavasti vapaampaa.

Urheiluhallin volttimonttu, jossa oli iso kasa superlon-paloja, oli opiskelijoiden suosiossa nukkumapaikkana, jos jostain syystä omaan huoneeseen ei ollut menemistä myöhäisen ajankohdan takia.

Liikunnan harrastetoimintaa ei ollut juuri lainkaan. Urheiluhallissa oli vakiovuorot ainoastaan urheiluseurojen urheilijoille ja toiminnalle. Muita ei hallissa käynyt, eikä muita liikuntatiloja ollut. Näin mentiin ensimmäiset 30 vuotta.

Talonmies yöpyi urheiluhallin parvella olevassa valvontahuoneessa. Vartiointipalveluja ei ollut, mutta talonmiestäkin välillä nukutti. Samassa kerroksessa oli myös opiskelijoiden huoneet, ja he olivat oppineet tietämään kunkin talonmiehen nokoset.

Silloin oli mahdollisuus hiippailla urheiluhalliin harrastamaan yöliikuntaa, uimahalliin yöuinnille tai keittiöön nappaamaan yöpalaa.

Talonmieskin kyllä sen tiesi, ja niin tiesi myös keittiön väki, joka sekin oli talon omaa väkeä.

Ei ollut myöskään nettiä eikä kaapelitelevisiota, mutta katolla oli lautasantenni. Sieltä sai vaihdella mieleisiä kanavia katsottavaksi, kun osasi mennä oikeaan sähkökaappiin. Välillä siellä kävi itse talonmies ja

välillä opiskelijat laittamassa mieluisaa katseltavaa. Viikonloppuisin, kun joku liikuntamatkailija tai leiriläiset olivat majoittuneina opiston yläkerran huoneissa (nykyiset toimistotilat), ihmetys oli suuri, kun kesken Urheiluruudun alkoi yhtäkkiä ihan eri lähetys.

Sitten urheiluhallia alettiin tuotteistaa ja sinne myytiin erilaisia kausikortteja ja päivälippuja kenelle tahansa. Myös kulkua piti valvoa, etteivät vakiovuoroilla kävijät laajentaisi harjoittelua myös omalle ajalle, vaan ostaisivat lisäksi harjoittelukortin, jos vuoro ei riittä. Tämä oli ennen kulunvalvontajärjestelmiä, eikä homma mennyt ihan kitkatta.

Opiston työntekijä oli tarkastamassa urheiluhallin ovella, onko sisäänpyrkijällä vakiovuoro tai lippu. Jos ei löytynyt kumpaakaan, niin sisälle ei päässyt. Siinä oli opiston palkkaamalla portsarilla monta kertaa tiukka paikka, kun vuosia opistolla käynyt judoka, painonnostaja tai valmentaja halusi treeneihin ja portsari sanoi, ettei se käy ilman lippua. Painokelvontonta tekstiä tuli tuutin täydeltä. Silloin ei puhuttu mitään epäasiallisesta käytöksestä tai häirinnästä, eikä voinut valittaa SUEKiin, kun sellaista ei ollut edes olemassa. Hyvä puoli asiassa oli se, että urheiluhallissa ei ollut milloinkaan ahdasta harjoitella, kun siellä ei ollut muita kuin aktiiviurheilijoita seurojen vuoroilla noin 6–7 eri lajista, ja viikonloppuisin leirejä näistä samoista lajeista.

Myös talon ulkopuoliset pikkupojat tiesivät reitit, mistä pääsee sisälle ilman lippua. Talonmies heitä sitten nappasi kiinni ja vei omaan työhuoneeseensa haastateltavaksi pienen lampun valossa. Siitä taisi talonmiehelle tulla lisänimi Sherlock.

Toiminta oli pienempää, ja täysin hiljaisiakin jaksoja oli. Tästä johtuen opisto laitettiin kokonaan kiinni kesällä juhannukselta heinäkuun loppuun saakka. Silloin koko opiston henkilökunta piti yhtä aikaa kesäloman – sama oli myös joulun ja uudenvuoden aikaan. Opisto alkoi olla ympäri vuoden auki vasta 2000-luvulla, kun toiminta alkoi laajentua ja myös kesäajalle saatiin asiakasvirtaa. *-Heikki*

“

Ei ollut myöskään nettiä eikä kaapelitelevisiota, mutta katolla oli lautasantenni. Sieltä sai vaihdella mieleisiä kanavia katsottavaksi, kun osasi mennä oikeaan sähkökaappiin.

1976 - 2026

**“ Ratkaisevaksi
muodostui myös se, että
opinnoissa yhdistyivät
tanssiteatteri ja katulajit. ”**

700 kilometriä tanssin perässä

TEKSTI HARRI NYKÄNEN / KUVAT MINNA SIIRTOLA

Ida Pajunen lähti Tampereelta Rovaniemelle opiskelemaan tanssialaa tavoitteenaan kehittää osaamistaan ammattitasolle. Santasport Lapin Urheiluopiston opinnoissa yhdistyvät tanssi, teatteri-ilmaisu ja käytännön produktiot, jotka ovat vahvistaneet hänen käsitystään omasta suunnasta esittävien taiteiden parissa.

Kun Ida Pajunen istui Tampereella tietokoneensa ääressä ja etsi tietoa tanssialan koulutusvaihtoehtoista, hän ei etsinyt vain seuraavaa opiskelupaikkaa. Hän etsi tapaa tehdä omasta intohimostaan ammatti. Hakutulosten joukosta nousi yksi vaihtoehto ylitse muiden – koulutus, joka sijaitsi 700 kilometrin päässä hänen kotikaupungistaan.

“ Välimatka tietysti mietitytti, mutta ajattelin, että tämä on ainutlaatuinen tilaisuus kokeilla myös elämää Lapissa.”

–Halusin laajentaa omaa tanssiosaamistani ammattitasolle ja huomasin, että Santasportilla tanssiteoksissa hyödynnetään myös teatraalisia elementtejä. Se kiinnitti huomioni heti, Pajunen kertoo.

Teatteri-ilmaisu ei ollut tamperelaiselle entuudestaan vierasta, sillä lukion jälkeen Pajunen opiskeli kolme vuotta teatterialaa Lahden teatterikoulutuksessa sekä Suomen teatteriopistossa. Kansanopistojen ohella hän on toiminut aktiivisesti Tampereen ylioppilasteatterissa ja nykyisin myös Lapin ylioppilasteatterissa. Näyttämö on siis ollut ympäristönä tuttu, mutta tanssissa hän halusi viedä osaamisensa pidemmälle.

Juuri teatterin ja tanssin yhdistelmä teki Santasport Lapin Urheiluopiston tanssialan koulutuksesta erityisen kiinnostavan. Ratkaisevaksi muodostui myös se, että opinnoissa yhdistyivät tanssiteatteri ja katulajit.

–Hiphop ja street ovat lähimpänä omaa osaamisalaani, enkä löytänyt muista koulutuksista samanlaista kokonaisuutta.

Päätös muuttaa Rovaniemelle ei syntynyt hetkessä.

–Välimatka tietysti mietitytti, mutta ajattelin, että tämä on ainutlaatuinen tilaisuus kokeilla myös elämää Lapissa, Pajunen muistelee.

Monipuolista arkea, ei pelkkää treeniä

Tällä hetkellä Pajunen opiskelee tanssialaa toista vuotta ja valmistuu tanssijan ammattiin kuluvan vuoden maaliskuussa.

Opintojen monipuolisuus näkyy arjessa konkreettisesti, sillä viikkoihin mahtuu niin kansantanssia, jazz- ja showtanssia, nykytanssia sekä katulajeja.

Lisäksi ohjelmaan kuuluu akrobatiaa, äänenkäytön harjoituksia, taidekeskusteluja, kehonhuoltoa sekä yrittäjyysopintoja.

Yksi yllätys pirkanmaalaiselle oli kansantanssin suuri rooli opinnoissa.

–Se yllätti aluksi, mutta olen saanut siitä paljon irti oman liikekieleni laajentamiseen. Koen, että se on tuonut ihan uuden kerroksen omaan tekemiseeni, Pajunen kertoo.

Tanssiteatterin painotus näkyy opinnoissa selvästi. Teoksissa rakennetaan kokonaisuuksia, joissa liike ja tarina kulkevat rinnakkain, ja teatteritaustasta on ollut selkeää hyötyä.

–On ollut hienoa saada yhdistää teatteri-ilmaisu ja tanssia, koska se tuntuu vahvasti omalta jutulta. Opinnot eivät myöskään rajoitu pelkkien harjoitussalin seinien sisälle. Opiskeluaikana hän on päässyt työharjoittelun kautta toimimaan tanssijana Rovaniemen teatterin musikaalissa, luomaan oman soolotyönsä ja tekemään tanssikeikkoja erilaisissa ympäristöissä.

–Minusta on arvokasta päästä oikeisiin produktioihin jo opintojen aikana. Se tekee tästä opiskelusta ja ammatin valmistumisesta konkreettista.

Kaupunki, joka yllätti

Moni eteläisessä Suomessa asuva pohtii, voiko Rovaniemellä rakentaa uraa kulttuurialalla. Sama ajatus kävi myös Pajusen mielessä ennen muuttoa, mutta arki on osoittautunut ennako-odotuksia monipuolisemmaksi.

–Rovaniemi on kodikas paikka asua. Elämä on rauhallisempaa ja seesteisempää kuin etelässä. Ihmiset ovat myös avoimia ja lämminhenkisiä.

Talvisin kaupunki täyttyy kansainvälisistä matkailijoista, mikä tuo oman värinsä arkeen. Uusiin ihmisiin tutustuminen eri puolilta maailmaa on ollut tanssiopiskelijan mukaan pelkästään myönteinen kokemus.

Myös opiskeluyhteisö on muodostunut tärkeäksi voimavaraksi.

–Meillä on mahtava meininki yhdessä. Tekeminen on innostavaa ja inspiroivaa, mutta ennen kaikkea turvallista ja hauskaa. Olen löytänyt täältä ihania ystäviä ja mahdollisesti myös tulevia kollegoita, Pajunen kehaisee.

Katse jo tulevassa

Pajusen valmistuminen on jo lähellä, ja seuraavat askeleet alkavat hahmottua.

–Haluan jatkaa esittävien taiteiden parissa. Valmistuttuani voin hakea jatko-opintoihin ammattikorkeakouluun tai suuntautua esimerkiksi teatteri-ilmaisuuden ohjaajaksi. Yksi haaveeni on toimia esiintyjänä jossakin tanssiteatterissa.

Päätöstä lähteä opiskelemaan Rovaniemelle hän ei ole joutunut katumaan.

–Jos en olisi uskaltanut lähteä, olisin jäänyt paitsi tästä kaikesta. Välillä on hyvä mennä sinne, missä ei ole valmiiksi mukavuusalueella. 700 kilometriä voi tuntua pitkältä matkalta, mutta joskus se on juuri sopiva etäisyys siihen, että uskaltaa kasvaa ihmisenä.

“ Tekeminen on innostavaa ja inspiroivaa, mutta ennen kaikkea turvallista ja hauskaa.”

TANSSIALAN
PERUSTUTKINTO, 180 OSP
Tutkintonimike: Tanssija
Opintojen kesto: 1,5 - 3 vuotta

“ Tanssijan työ on kokonaisuudessaan: koreografioimista, aikataulutusta ja tuotannollista vastuuta. ”

Lavakarismaa & tuotanto-osaamista

TEKSTI & KUVAT MINNA SIIRTOLA

Santasport Tanssi ei ainoastaan kouluta tanssijoita treenisaleissa, vaan tuo opiskelijat säännöllisesti yleisön eteen. Tiivis yhteistyö Tanssiteatteri Rimpparemmiin kanssa ja monipuoliset tuotantotehtävät valmistavat opiskelijoita tanssialan todellisuuteen.

– Santasportin tanssialan koulutuksessa esiintyminen on keskeisessä roolissa. Lukuvuoden aikana järjestetään keskimäärin kolme yleisölle avointa näytöstä, joiden päänäyttämönä toimii Rovaniemen kulttuuritalo Viljami.

Omien tuotantojen lisäksi opiskelijat jalkautuvat erilaisiin tilauskeikkoihin ja tapahtumiin, kertoo tanssin opettaja Viljami Pekkala. Opiskelijat vierailevat esiintymässä myös muilla paikkakunnilla, hän jatkaa.

Vuosi täynnä esiintymisiä

Lukuvuosi rakentuu selkeän esityssyklin ympärille. Syyskausi huipentuu marras-joulukuussa järjestettävään näytökseen. Kevätkaudella tahti kiihtyy, ja luvassa on kaksi suurempaa kokonaisuutta: ensimmäinen helmi-maaliskuussa ja toinen huhti-toukokuussa.

Syyskauden näytös sekä kevään ensimmäinen esitys toimivat koosteina kauden aikana harjoitellusta materiaalista.

– Tällöin lavalla nähdään monipuolinen kattaus ryhmäteoksia ja sooloja, joista vastaavat sekä opettajat että opiskelijat itse, Viljami tarkentaa.

Lukuvuoden ja koko kevään kruunaa toukokuun viimeinen näytös, joka on pyhitetty täysin opiskelijoiden omalle luovuudelle.

Tämä esitys koostuu opiskelijoiden toisilleen koreografioimista ryhmäteoksista sekä omista sooloteoksista.

Opiskelija keskiössä

– Näytökset tarjoavat paljon enemmän kuin pelkkää esiintymiskokemusta. Opiskelijat oppivat käytännön kautta, mitä tanssijan työ on kokonaisuudessaan: se on koreografioimista, aikataulutusta ja tuotannollista vastuuta. Opiskelijat osallistuvat aktiivisesti esimerkiksi markkinoinnin suunnitteluun, somemateriaalien tekoon ja julisteiden luomiseen, Viljami kertoo.

Näytösten suunnittelu käynnistyy noin kaksi kuukautta ennen h-hetkeä. Teokset rakennetaan ja harjoitellaan koulupäivien lomassa, kunnes esitysviikolla fokus siirtyy täysin tulevaan näytökseen. Viimeisinä päivinä tehdään läpimenoja, hiotaan yksityiskohtia ja rakennetaan valot esityspaikalle.

– Monelle opiskelijalle näytökset toimivat myös virallisina näyttötilaisuuksina, joissa osoitetaan ammatillinen osaaminen aidossa ympäristössä, Viljami tähdentää.

Arvokas yhteistyö Tanssiteatteri Rimpparemmiin kanssa

Santasport Tanssin toiminnan laadun takaa tiivis kumppanuus ammattikentän kanssa. Tanssiteatteri Rimpparemmi kantaa päävastuun näytösten tuotannollisesta puolesta, ja opiskelijoiden esitykset ovatkin osa Remmin suosittua Liveklubi-konseptia.

Yhteistyö tarjoaa opiskelijoille ainutlaatuisen väylän ammatillisuuteen: he pääsevät työskentelemään oikeassa teatteriympäristössä ja saavat palautetta sekä arviointia suoraan Rimpparemmiin ammatilaisilta.

Piia Keskimäunu ja Viljami Pekkala toimivat urheiluopistolla tanssin tutkintovastaavina. Työkokemustakin on ehtinyt karttua, Piialla 22 vuotta ja Viljamilla 15 vuotta.

Juhlavuosi 2024 jäi mieleen

Vuosi 2024 oli Santasport Tanssille erityinen merkki-paalu, kun koulutus vietti 20-vuotisjuhliaan.

– Juhlavuoden kunniaksi valmistettu erikoisteos keräsi katsomot täyteen ja loi ikimuistoisen tunnelman niin esiintyjille kuin yleisölle, muistelee tanssin opettaja Pekkala.

Santasport Tanssi jatkaa vahvaa tekemistään myös tulevina vuosina, tarjoten opiskelijoilleen polun, jossa intohimo tanssiin kohtaa ammattimaisen tekemisen meiningin.

“Monelle opiskelijalle näytökset toimivat myös virallisina näyttötilaisuuksina.”

Harri Turppa korostaa ihmisten kohtaamisen merkitystä liikunta-alalla

Viimeiseltä varasijalta opettajaksi

– Harri Turpan viesti nuorille: anna itsellesi mahdollisuus

TEKSTI & KUVAT HARRI NYKÄNEN

Harri Turpan tie Lapin Urheiluopistolle alkoi viimeiseltä varasijalta ja nopeasta junamatkasta kohti Rovaniemeä. Opiskelusta kasvoi vuosien varrella ammatti, joka johti lopulta työhön samassa paikassa, jossa hän itse aikanaan etsi omaa suuntaansa.

Kun Harri Turppa sai puhelun opiskelupaikasta, opinnot olivat jo alkaneet. Hän oli viimeisellä varasijalla. Puhelu tuli Lapin Urheiluopiston silloiselta rehtorilta Leena Jääskeläiseltä, joka ilmoitti, että paikka olisi vapautunut.

Parin päivän varoitusajalla Turppa joutui kokoamaan tavaransa kasaan, hyppäämään junaan Tampereelta ja ottamaan suunnan kohti Rovaniemeä.

–Ei siinä paljon ehtinyt miettiä, Turppa muistelee ääkköä.

Se päätös muutti suunnan pysyvästi. Tänä päivänä Turppa opettaa liikunnanohjauksen perustutkinnolla samassa paikassa, jossa itse aikanaan opiskeli. Hän on yksi niistä opettajista, joiden tunneille tullaan mielellään, ja ehkä juuri, että hän tietää miltä tuntuu olla epävarma nuori uuden äärellä.

Oikea ala löytyi Rovaniemeltä

Ennen opiskelua Rovaniemellä Turppa oli käynyt neljän kuukauden mittaisen liikunnanohjauksen peruskurssin Tampereella Varalan urheiluopistolla. Siellä syntyi ajatus hakea jatkamaan opintoja pohjoiseen.

Ajatusta tuki se, että myös useampi kaveri haki samaan paikkaan. –Kävimme pääsykokeissa porukalla ja porukalla päästiin myös opiskelemaan.

Opiskelu oli tuohon aikaan täysipäiväistä. Päivät alkoivat kahdeksalta ja päättyivät neljältä. Yksittäisiä liikuntalajeja harjoiteltiin käytännön kautta ja tuntimäärällisesti jopa viisinkertaisesti kuin nykyisin. Myös ohjaamista opeteltiin tekemällä.

–Minä opin siellä opiskelemaan. Oivalsin, mikä on minulle paras ja motivoivin tapa oppia asioita. Se vaati sen, että löysin oikean alan.

Opiskeluvuosista Lapin Urheiluopistolla Turpalle on jäänyt erityisenä mieleen yhteisöllisyys. Vuosikurssilla ei ollut merkitystä kaverisuhteiden rakentamiseen, ja jopa urheiluopiston henkilökunta kuului osaksi vapaa-ajan yhdessäoloa.

–Olimme samanhenkistä porukkaa eri puolilta Suomea. Muodostimme toisillemme vähän niin kuin sijaisperheen, jonka kanssa vietimme aikaa yhdessä koulussa ja vapaa-ajalla. Ne verkostot ovat olemassa ja voimissaan vieläkin.

Yliopiston kautta takaisin pohjoiseen

Ajatus opettajuudesta heräsi sijaisuuden kautta Taivalkoskella, ja polku johti lopulta opiskelemaan liikunnanopettajaksi Jyväskylään. Turppa oli nuorena ajatellut, ettei menisi koskaan yliopistoon, mutta toisin kävi. Kun suunta kirkastui, myös itseluottamus kasvoi. Olihan hän oppinut opiskelemaan Lapissa.

Kolme vuotta Jyväskylässä kului nopeasti. Turpan suun-

nitelmana oli jäädä Keski-Suomeen töihin, mutta sitten vastaan tuli avoin paikka Lapin Urheiluopistolla. Työnkuvaan kuului muun muassa luontoliikunnan opettaminen, johon hän oli kerryttänyt osaamista jo opiskeluajoilta. Haasteeseen oli helppo vastata myöntävästi.

–Ajattelin, että tulen viideksi vuodeksi, mutta vuosia on kertynyt sittemmin huomattavasti enemmän, Turppa myhäilee.

Ihmisten kohtaaminen liikunta-alan ytimessä

Tänä päivänä Turpan työ on monipuolista liikunnan ja ohjaamisen opettamista. Luontoliikunta kulkee yhä mukana, vaikka maailma ympärillä on muuttunut.

–Lankapuhelimet ovat vaihtuneet kännyköihin ja vihkot tietokoneisiin. Ruudun tuijottaminen ja sitä kautta istuminen ovat lisääntyneet huomattavasti, Turppa toteaa huolestuneena.

Yksi asia ei kuitenkaan ole muuttunut, sillä liikunta-ala ja opettajan työ ovat yhä ensisijaisesti ihmisten kohtaamista. Turppa itse pyrkii kohtaamaan opiskelijat kasvotusten aina kun mahdollista.

–Asioita on mukavampi käydä läpi kasvotusten kuin pelkästään viestittelyn kautta. Uskon, että myös asioita on helpompi opiskella käytäntöön liittäen ja itse käytännössä. Kaikkea voi harjoitella, myös ihmisten kohtaamista.

Opettajan mukaan opiskelijoiden ikärakenne on vuosien varrella muuttunut suuntaan, jossa yhä useampi tulee suoraan peruskoulusta.

“Opiskelu oli tuohon aikaan täysipäiväistä. Päivät alkoivat kahdeksalta ja päättyivät neljältä.

Yksittäisiä liikuntalajeja harjoiteltiin käytännön kautta ja tuntimäärällisesti jopa viisinkertaisesti kuin nykyisin. Myös ohjaamista opeteltiin tekemällä.”

Se tarkoittaa samalla myös sitä, että moni on vasta etsimässä suuntaansa, kuten Turppa itse aikanaan.

–Kaikkien ei tarvitse tietää valmiiksi, mitä haluaa tehdä loppuelämänsä. Täällä saa myös etsiä.

Turvallinen paikka kasvulle

Monelle pohjoissuomalaiselle nuorelle kynnys lähteä etelään voi tuntua suurelta. Toisaalta myös jääminen voi herättää epäilyksiä siitä, voiko Rovaniemellä menestyä.

Turppa on itse kulkenut molempiin suuntiin. Hän lähti etelästä pohjoiseen, kävi Keski-Suomessa ja palasi takaisin.

–Talo on minulle tuttu ja Lapissa on hyvä olla. Myös menneisyys auttaa minua ymmärtämään, millaisia kysymyksiä ja haasteita nuorilla opiskelijoilla voi olla.

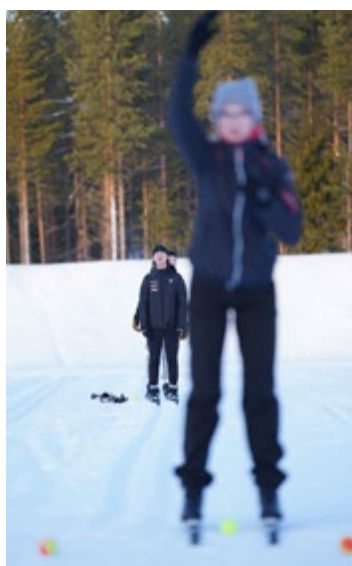
Hän painottaa, ettei liikunta-alalle vaadita tietynlaista persoonaa.

–Kaikkien ei tarvitse puhua papupadan lailla ollakseen hyvä alalla tai työssään. Persoonallisuus on rikkaus, eikä sitä tarvitse kenenkään muokata.

Ehkä juuri siksi hänen tunneillaan on tilaa myös niille, jotka eivät ole vielä varmoja omasta suunnastaan. Nuorelle, joka pohtii seuraavaa askeltaan, Turpalla on yksinkertainen viesti.

–Anna itsellesi mahdollisuus kokeilla. Oppimista tapahtuu varmasti, kunhan annat sille itse tilaisuuden.

Joskus tie voi alkaa viimeiseltä varasijalta. Joskus siitä samasta tilaisuudesta ja paikasta voi muodostua vuosikymmenten mittainen elämäntyö.

LIIKUNNANOHJAUKSEN
PERUSTUTKINTO, 180 OSP
Tutkintonimike: Liikuntaneuvoja
Opintojen kesto: 1,5 - 3 vuotta

“Anna itsellesi mahdollisuus kokeilla. Oppimista tapahtuu varmasti, kunhan annat sille itse tilaisuuden.”

Aamu, Aada ja Pihla opiskelevat toista vuotta kasvatus- ja ohjausala

KASVATUS- & OHJAUSALAN
PERUSTUTKINTO, 180 OSP

Tutkintonimike:

- Nuoriso- & yhteisöohjaaja
- Lastenohjaaja

Opintojen kesto: 1,5 - 3 vuotta

”Täällä ei pelkästään istuta penkissä”

TEKSTI & KUVA MINNA SIIRTOLA

Kun Pihla osallistui nuoriso- ja yhteisöohjaaja-alan tutustumispäivään, palaset loksahivat kohdalleen ja oma ala löytyi. Nyt toista vuotta Lapin Urheiluopistolla opiskelevat Pihla ja Aada kertovat mikä tekee opiskelusta mielekästä Santasportilla.

Rento ilmapiiri ja toimivat tilat

Sekä Pihla että Aada ovat yhtä mieltä siitä, että Santasport Lapin Urheiluopiston henki on ainutlaatuinen.

- Opiskelu täällä on mukavaa, rentoa ja viihtyisää. Opisto ei tunnu perinteisen ”koulumaiselta”, mikä on tosi iso plussa, Aada toteaa.

Vaikka koulupäivät voivat välillä olla pitkiä ja sisältää teoriaa, luokkatilat on suunniteltu mukavuus edellä.

- Luokat ovat erilaisia ja niissä on todella hyvät penkit. Se on tärkeää, kun välillä istutaan pidempään, Pihla lisää.

Ohjaustaitoja harjoitellaan käytännössä - Madridia myöten

Opiskelu ei todellakaan ole pelkkää paikallaan istumista. Ryhmä pääsee vetämään ohjauksia niin toisilleen kuin ulkopuolisille ryhmille ja koululuokille.

Käytännön kokemusta kertyy myös työssäoppimisjaksoilta (TEO), joita molemmat tytöt kiittelevät. Pihla on tutustunut arkeen ala-asteella ja päiväkodissa, kun taas Aada on syventänyt osaamistaan iltapäiväkerhoissa.

Yksi opintojen ehdottomista kohokohdista Aadalle on ollut syksyllä 2025 toteutettu opintomatka Espanjaan.

- Olimme Madridissa tutustumassa espanjalaiseen opetukseen ja kulttuuriin. Pääsimme ohjaamaan ja suunnittelemaan juttuja yhdessä paikallisten opiskelijoiden kanssa, Aada kertoo innostuneena.

- Parasta oli, että reissu oli opiskelijoille ilmainen, ja meille oli järjestetty nähtävyyksiä, mutta myös omaa aikaa shoppailuun.

Edut ja elämä Rovaniemellä

Urheiluopiston opiskelijaetuihin kuuluu pääsy uimahalliin, kuntosalille ja urheiluhalliin.

- Kouluruoka on myös ihan parasta! Se on monipuolista ja vaihtoehtoja löytyy aina, Pihla kehuu.

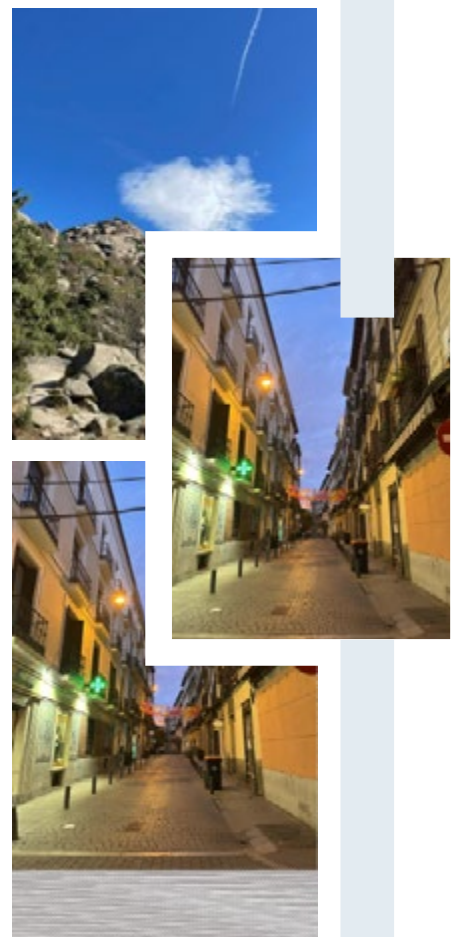
Vaikka urheiluopisto sijaitsee Ounasvaaran rauhassa, Rovaniemen palvelut ovat lähellä.

- Rovaniemi on ihana kaupunki, jossa on hienot nähtävyydet. Sesonkiaikaan täällä on paljon hulinaa, mutta se kuuluu Lapin henkeen, Aada pohtii.

Kenelle ala sopii?

Jos nautit ihmisten kanssa työskentelystä, Santasport on oikea paikka. Alan monipuolisuus takaa sen, että töitä löytyy kaikenikäisten parista.

- Suosittelen tätä kaikille ihmisläheisille tyypeille. Parasta täällä on ilmapiiri, opettajat ja se, että pääsee oikeasti suunnittelemaan ja järjestämään ohjauksia ihmisille, tytöt tiivistävät.

Aada kävi opintomatalla Madridissa syksyllä 2025. (Kuvat Aada)

**Kouluruoka on myös ihan parasta!
Se on monipuolista ja vaihtoehtoja löytyy aina.**

Kasvatus- ja ohjausalan opiskelijoiden ajatuksia opiskeluista urheiluopistolla

Pidän täällä opiskelusta. Opiskelu on rentoa, mutta samalla merkityksellistä. Opettajat kehuvat ja kannustavat paljon. En ole kokenut koskaan aiemmin olevani hyvä koulussa. Olen yrittänyt aiemmin monta kertaa, mutta en saanut suorituksia koskaan valmiiksi. Itseluottamukseni opiskelijana oli kadonnut ja ajattelin pitkään, että en tule koskaan opiskelemaan itselleni ammattia.

Suoritin peruskoulun 6,2 keskiarvolla ja etenkin YTO-aineiden suorittaminen on ollut minulle aina haaste. Täällä kuitenkin olen ensimmäistä kertaa saanut hyviä arvosanoja.

Minuun on uskottu ja minussa on nähty potentiaalia.

Täällä olen tuntenut oloni kuulluksi ja nähdyksi, silloinkin kun on mennyt heikoimmin. Opettajat eivät laita oppilaita alas, vaan näkevät potentiaalin. Kaikki tukevat ja tsemppaavat, oli elämäntilanne mikä tahansa.

Olen saanut kokea, että vaikka elämässä olisi vaikeita vaiheita, minut halutaan nähdä onnistuvan. Kukaan ei ole antanut ymmärtää, että haasteeni olisivat este unelmille, vaan päinvastoin. Täällä saa keskittyä hetkeen ilman, että sinua tuomitaan tai pidetään yhtään huonompana kuin vierustoveria.

Koulupäivät ovat vaihtelevia. Pääsääntöisesti opiskelu on rentoa, mutta aktiivista! On jaksoja, jolloin opiskelu keskit-

tyy toimintaan, kuten luonnossa liikkumiseen, ulkopuolisten ohjaamiseen, liikuntaan ja leikkeihin ja jaksoja, jolloin keskitymme enemmän teoriaan.

Olen ollut opintojeni aikana 2 kuukautta työharjoittelussa. Harjoittelu oli raskasta, mutta samalla opettavainen ja ihana kokemus. Sain työskennellä nuorten kanssa paikassa, jossa harjoitellaan arjen taitoja ja tunnetaitoja taiteen, käsitöiden ja tekemisen kautta.

Parasta koulussa on uusien ihmisten kohtaaminen, omien pelkojen voittaminen sekä onnistumiset ja epäonnistumiset.

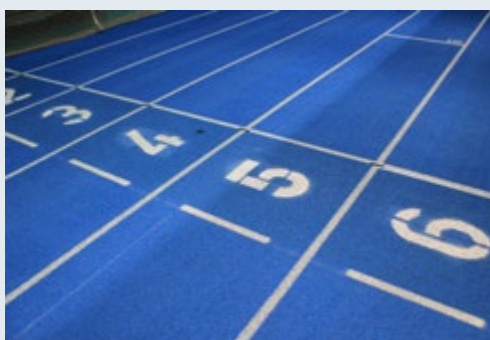
Epäonnistumisista voi oivaltaa jotain uutta itsestään, sekä oppia. Aidosti kohdatuksi ja kuulluksi tuleminen sekä kokemus siitä, ettei ole ketään huonompi.

Suosittelen koulua oikeastaan kenelle tahansa, kunhan tekee asiat puhtaalla sydämellä ja hyvillä ajatuksilla.

Kasvatus- ja ohjausala sopivat kaikenlaiset persoonat, tarvitaan ihmisiä erilaisista taustoista ja lähtökohdista. Alalla erilaisuus on rikkaus. Juuri sinä voit olla jollekin esimerkki tai turvallinen aikuinen. Siispä älä anna pelkojen ja epävarmuuksien olla este unelmillesi. Saatat omalla esimerkilläsi inspiroida jotakuta toista.

- Sofia, kasvatus- & ohjausala

”Pääsääntöisesti opiskelu on rentoa, mutta aktiivista!”

Käytän urheilutiloja vapaa-aikana, harrastustoimintaan sekä kuntosalia. Rovaniemellä on parasta harrastusmahdollisuudet sekä luonto. Opistolla parasta on laadukas ruoka sekä tilat.

Noora, 17, kasvatus- & ohjausala

Opiskelu Santasportilla on vähintäänkin mielenkiintoista, koska opistolla järjestetään monia kisoja esim. painonnostokisat, jolloin täällä voi nähdä jopa joulupukin.

Parasta koulussa on kahvila, tietyt luokat, monipuoliset edut, mahdollisuus vaikuttaa sekä ilmapiiri. Rovaniemellä parasta on palveluiden saatavuus sekä nähtävyydet.

Saana, 17, kasvatus- & ohjausala

Opistolla opiskellessa sinulla on mahdollisuus muuttaa asuntolaan. Parasta koulussa on paikan monimuotoisuus, tämä on kuitenkin hotelliKIN.

Turisteja näkyy paljon varsinkin tähän aikaan vuodesta.

Miika, 17, kasvatus- & ohjausala

Santasport Lapin Urheiluopisto on hionut luonto- ja elämysohjaajien (LEO) ammattitaitoa vuodesta 1998 lähtien. Kyseessä ei ole mikä tahansa kurssi, vaan liikunnan ja valmennuksen ammattitutkinto, joka vaatii verta, hikeä ja kylmää vettä. Vastuukouluuttaja Oula-Matti Peltonen on jälleen luotsannut yhden LEO 14 -ryhmän läpi intensiivisen matkan.

KUVAT OULA-MATTI PELTONEN

16 kuukautta Oula-Matin erikoisjoukoissa

Katsaus LE014 -ryhmän matkasta luonto- ja elämysohjaajiksi

Maalla, merellä ja ilmassa

Koulutus potkaistiin käyntiin vesielementin muodossa kun uimahallin allasharjoitteista siirryttiin suoraan ulkovesiin. Kajakit, avokanootit ja kumilautat vaihtuivat melontaohjaajan ja koskiveneen kuljettajan polun alkumetreihin.

Toisella jaksolla tunnelma tiivistyi. Vaattunkikönkään uunituoreella retkeilyalueella aloitettiin matka kohti Suomen Kiipeilyliiton köysitoiminnan ohjaajan pätevyyttä (KTO 1). Iltaisin uimahallilla ei rentouduttu, vaan suoritettiin vesi-survivalia – totuttelua vedenalaisen maailmaan niin kajakissa istuen kuin ilman sitä.

Köysiä, pelastamista ja pelon hallintaa

Seuraavalla lähijaksolla noustiin korkeammalle. KTO 2 -moduuli vei ryhmän ulkokallioille, missä fokuksessa oli ryhmien ohjaaminen, erikoistilanteet ja pelastaminen.

Elämysohjaaja on myös korkealla työskentelyn ammattilainen. Oli kyse seikkailuradan huollosta tai lumenpudotuksesta, putoamisvaaralliset alueet tulivat ryhmälle tutuiksi.

Vesielementti seurasi ryhmäläisiä tälläkin jaksolla vesipätevyyden merkeissä. "Vesipätevyys ei ole vain uintia, se on eloonjäämistä. Ryhmä alitti uinninvalvojan testiaikoja (3:40) kirkkaasti, nopeimpien kellottaessa huikeita 2:30 aikoja." – Oula-Matti Peltonen.

Talven armoilla ja jään puristuksessa

Talven tullessa LEO-joukot siirtyivät navigoinnin perusteisiin, talvivaeltamiseen ja harjoittelun ohjelmointiin. Taitoja hiottiin myös pienissä yksityiskohdissa: puukkojen teroitusta ja tulen tekoa erilaisin menetelmin.

Talven lähijaksojen yksi huipentumista oli jääkiipeilyn peruskurssi Korouoman Mammuttiputouksella. Kirkkaan jään ja kirpeän pakkasen jälkeen vuorossa oli maastohiihtomoduli. Allasharjoituksetkaan eivät helpottaneet: iltaisin pääaiheena oli vedenalainen solmuosaaminen.

Testiä testin perään

Koulutuksen edetessä suoritettiin seikkailurataohjaajakurssi ja kokeiltiin vesipätevyyttä varusteet päällä. Ryhmä hyppäsi altaaseen pilkkihaalareissa, kypärissä ja huopakumisappaissa. Uimavalvojan testi suoritettiin maastopuvussa ja saappaissa – kärkiaika 4:32 oli mykistävä suoritus.

Kesäkuussa koitti legendaarinen LEO-Challenge: 25 km pyöräilyä, 17 km melontaa, Coasteering (juoksu + uinti), 8 km suunnistusta, Köysilaskeutuminen K-90-hyppyrimäestä. Lisäksi kesän lähijaksoilla rullattiin kosken kuohuissa Ruunaalla, Vikakönkäällä ja Kukkolankoskella.

Pimeyttä ja paineilmaa – loppusuora

Viimeisillä jaksoillaan ryhmä suoritti Rescue3 Europe Ice Awareness -kurssin ja viimeisteli kiipeilytaitonsa Korouoman Pirunkirkon syvyyksissä ja korkeuksissa. Vesipätevyyden lopputesti tehtiin pimeässä ja sokkona, paineilmalaitteilla pinnan alla. Kehitys oli hurjaa: osa opiskelijoista paransi uintiaikaansa lähes kaksi minuuttia alkutilanteesta.

16 kuukautta kestäneen koulutuksen ja 16 lähijakson saattelemina uusi LEO -ryhmä saatettiin liikunnan ja matkailun kentälle taskussaan aimo annos päteyyksiä ja ammattitaitoa.

Oula-Matti Peltonen toimii luonto- ja elämysohjaajakoulutuksen vastuukouluttajana.

“LEO-koulutus on itsensä haastamista näyttöpäätteen ja ruutupaperin ulkopuolella, se on oppimista käsin, kropalla ja pääkopalla, Oula-Matti tiivistää.”

Potkua työelämään

Liikunnan & valmennuksen ammattitutkinnot

Santasport Lapin Urheiluopisto järjestää kolme liikunnan & valmennuksen ammattitutkintoa (Liikuntaneuvoja AT), jotka on suunnattu henkilöille, joilla on joko alan perustutkinto tai työkokemusta alalta.

Ammattitutkinnot on rakennettu monimuoto-opiskelun periaatteella. Noin vuoden kestävät opinnot koostuvat etäopinnoista ja itsenäisestä työskentelystä sekä lähijaksoista. Käytännön harjoitteluun keskittyvät lähipäivät sijoittuvat viikonlopuille, joten opiskelu onnistuu vaivatta myös työn ohessa.

Koulutuksessa ei aloiteta nollasta, vaan rakennetaan uutta osaamista jo olemassa olevan vankan pohjan päälle.

Valmentaja

Syvennä osaamistasi urheiluvalmennuksessa. Opit suunnittelemaan, toteuttamaan ja seuraamaan tavoitteellista valmennusprosessia nykyaikaisin menetelmin.

Personal Trainer

Kasva kokonaisvaltaiseksi hyvinvoinnin asiantuntijaksi. Saat työkalut yksilöllisten harjoitusohjelmien laatimiseen ja asiakkaiden motivoimiseen kohti kestäviä elämäntapamuutoksia.

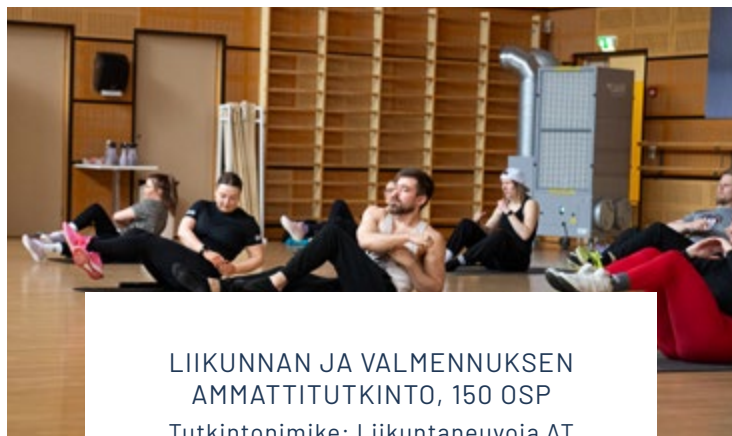
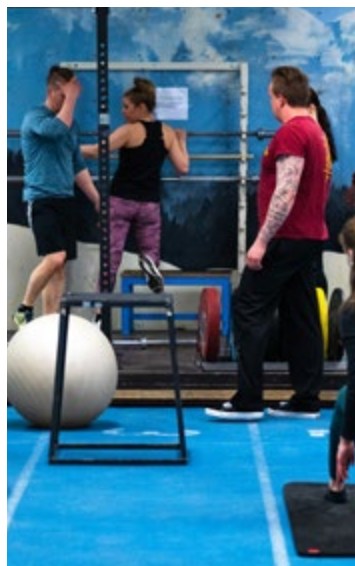
Luonto- ja elämysohjaaja - alkaa elokuussa

Tee seikkailuista ja luonnosta työpaikkasi. Koulutuksessa opit tuottamaan turvallisia, elämyksellisiä ja laadukkaita luontopalveluita eri kohderyhmille.

Hae jatkuvassa haussa!

Haku koulutuksiin aukeaa kevään 2026 aikana osoitteessa: santasport.fi/ammattitutkinnot

VINKKI! Muista tarkistaa työnantajaltasi mahdollisuus oppisopimuskoulutukseen – se on erinomainen tapa suorittaa ammattitutkinto työn ohessa!

LIIKUNNAN JA VALMENNUKSEN
AMMATTITUTKINTO, 150 OSP
Tutkintonimike: Liikuntaneuvoja AT
Opintojen kesto: 1 - 1,5 vuotta

Musta tuli valmentaja

Olipahan mahtava opiskeluvuosi, ei voi olla kuin kiitollinen ja onnellinen kaikesta siitä, mitä sain oppia Lapin Urheiluopistolla. Ja vielä missä porukassa.

Koulussa huomasin, että mullehan on kertynyt aivan valtava määrä tietoa ja taitoa omilta kilpaurheiluajoilta, sekä liikunnallisen elämäntyylin myötä. Roppakaupalla tuli myös uutta tietoutta oppimisesta ja opettamisesta, havaintomotoriikasta, testauksesta, kestävyysurheilusta, ohjelmoinnista, ravinnosta ja vaikka mistä.

Paljon opin myös ihmisyydestä. Vuorovaikutuksesta, esiintymisestä, reflektiivisyydestä ja yhteyden luomisesta muihin ihmisiin. Kehon ja mielen yhteydestä, ja yhteyden luomisesta itseensä.

**Jenni Kurki-Suonio valmistui urheiluopistolta
toukokuussa 2025 valmentajaksi.**

Santasport
Lapin Urheiluopisto
ei ole vain paikka – se on tarina,
jonka sydämessä on pohjoisen
sykettä ja yhteisön voimaa.

KAMMI 1

VALMENNUSKESKUS
 TESTAUSLABORATORIO
 TERVEYSTALO LIIKUNTAKLINIKKA
 COMEBACK CENTER

PÄÄRAKENNUS

VASTAANOTTO
 SPORHOTEL
 URHEILUHALLI
 KYLPYLÄ
 KEILAHALLI
 RAVINTOLAT
 LIIKUNTAKLUBI

KUNTOSALI
 RYHMÄLIIKUNTA
 CROSSFIT -SALI
 FUNPARK LEIKKIPAIKKA
 KOULUTUS- & KOKOUSTILAT
 LAPIN KESÄYLIOPISTO
 SANTA'S FYSIO

KAMMI 2

PILATES STUDIO
 SEITA-SALI
 OPISKELIJA-ASUNTOLA
 KOULUTUSTILAT

APARTMENT

HUONEISTOT
 VUOKRAAMO
 PYÖRÄHUOLTO
 SUKSIEHUOLTOTILAT

**SANTA
SPORT**

**50v. juhlavuoden tarinat &
 teemalehdet ilmestyvät diginä!**

2026 vuoden aikana julkaisemme kolme
 teemalehteä sekä vieraidemme tarinoita.
Skannaa tästä sivustolle!

santasport.fi/50